

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis, Georgius Radovius, I.U.D.
Prof. Publ. & Amplissimae Facult. Iuridicae p. t. Decanus, Ad Exequias, quas
Honoratissimae Matronae, Dorotheae Backmeisters/ Viri pl. Rever. ... Dn. M.
Joachimi Schroderi, Pastoris quondam ad D. Georgii ... Hodie paratas cupiunt,
Cives Academicos Omnium Ordinum Officiose & peramanter invitat**

Rostochi[i]: Keilenbergius, 1680

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746582862>

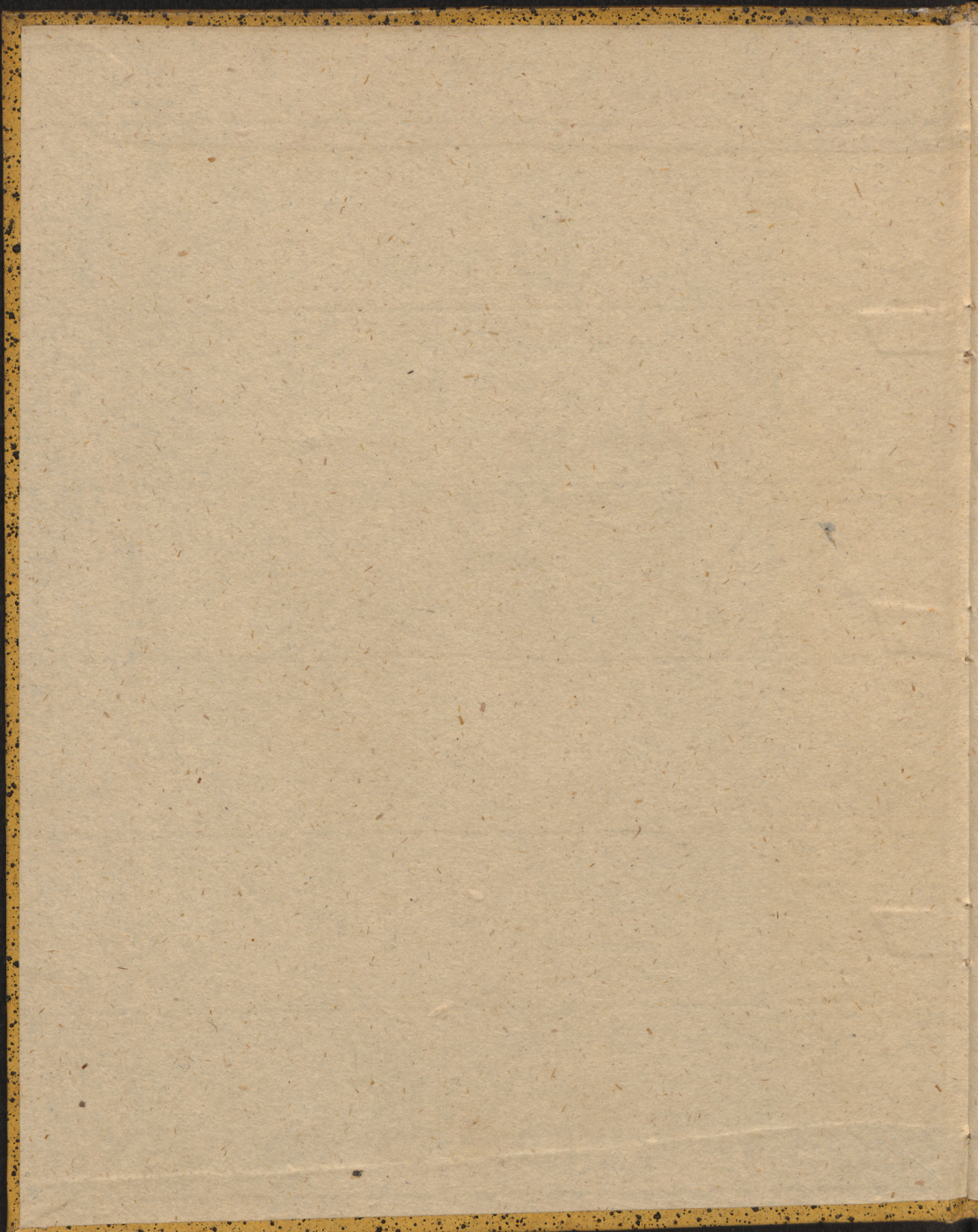
Druck Freier Zugang

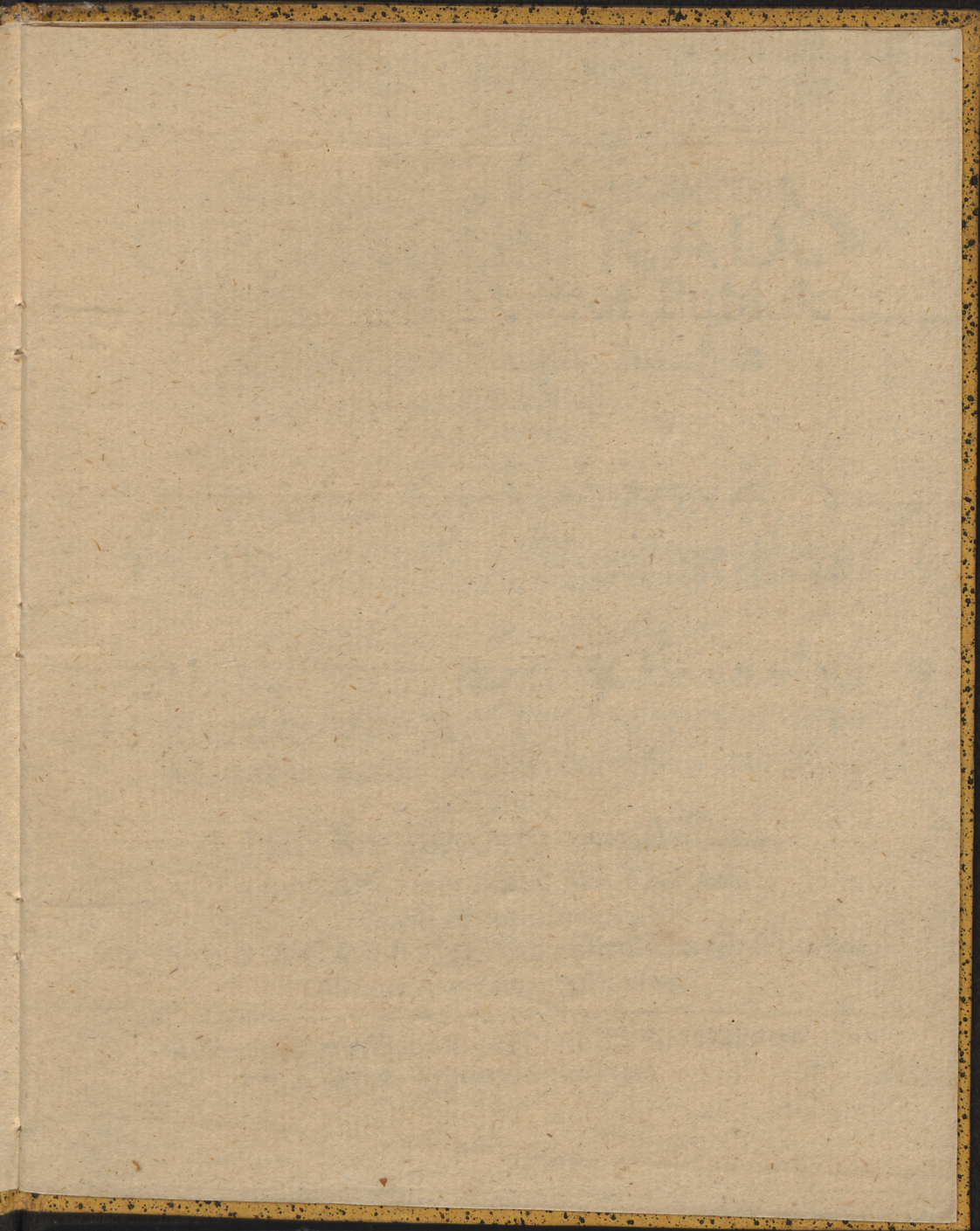

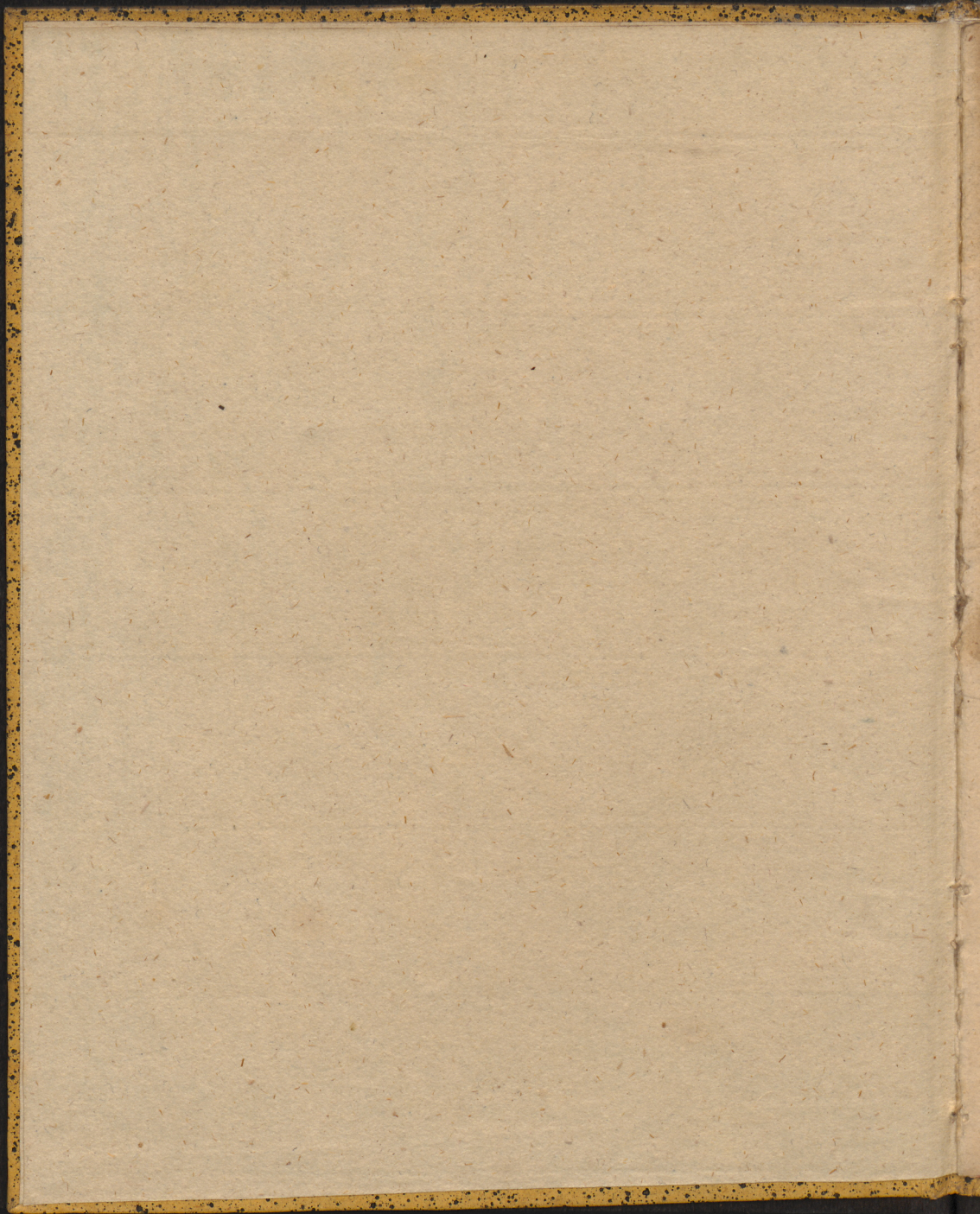
Radov, G.,
in **D. Backmeister,**
uxor. **J. Schroder.**

R. 1680.

53

PROGRAMMA,

152.

QVO

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS,

GEORGIUS RADO-

VIUS, J. U. D. Prof. Publ. &

Amplissimæ Facult. Juridicæ

p. t. DECANUS,

Ad Exeqvias,

quas

Honoratissimæ MATRONÆ,

DOROTHEÆ *Bachmeisters*

VIRI pl. Rever. atqve Clarissimi,

DN. M. JOACHIMI SCHRODERI,

Pastoris quondam ad D. Georgii per ipsos

XL. annos optimè meriti, & tandem emeriti,

VIDUÆ,

LIBERI ejusdem mœstissimi,

velut desideratissimæ MATRI suæ

Hodie paratas cupiunt,

CIVES ACADEMICOS Omnium Ordinum.

Officiosè & peramanter invitat.

RostochI, Typis Viduæ B. FRIDERICI KEILENBERGII,

Acad. Typogr. Anno 1680.

PROGRAMMA
ONTO
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCKENSIS
GEORGII RADO-
VUS, I. U. O. Prof. Publ. &
Chrysoſtomus, Serm. de S. Droside
Martyre.

Aν γὰρ διηνεκῶς καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὴν τελευτῆς προβλέπωμεν ἄδηλον, ἐπιπέσει ἡμᾶς ἀμαρτησόμεθα· ἔτι γὰρ τὰ λαμπρὰ, τὰ βίαια Φυσῆσαι, ἔτι τὰ λυπηρὰ καθελῶν ἡμᾶς, καὶ θορυβῆσαι δυνήσεται, ἄδηλον ἑκάπερ τὸ τίλθ. ἔχοντα. καὶ γὰρ πολλὰκις ὁ σήμερον ζῶν, ἐδὲ μέχρα τῆς ἐσπέρας μένει. Si perpetuò, ac singulis diebus, quàm incertus sit obitus præmeditemur, haud facile peccabimus; neque enim rebus hujus vitæ splendidis atqve magnificis intumescere, neque molestis deprimi turbarive poterimus, cum incertus utrarumqve finis sit. Sæpius namqve, qui hodie vivit, ne ad vesperam quidem superstes est!

Uam misera quorumlibet, & vel in speciem felicissimorum Mortalium, sive fors, sive conditio existat, id verò Gentium, nedum Christianorum cordatiores quique ultrò suapteque sponte confitentur. Ut enim brevitatis studiò ex innumeris nonnullos solùm, optimiq; commatis Ethnicos hìc audiamus, quàm nervosè quæso Latinorum eloquentissimus

Tullius hac super re l. 5. ep. 16. ad fam. commentatur? *Homines, inquit, nos esse meminerimus, eâ lege natos, ut omnibus fortunæ telis proposita sit vita nostra, neq; esse recusandum, quo minus eâ, quâ nati sumus, lege vivamus.* Præclare item Herodotus in Oratione Solonis ad Cræsum hoc emphaticò concludit: *Totum, quod est homo, calamitas est!* Ita scil. hi, horumque alii similes, solis ratione experientiaque Magistris usi, locuti sunt; quid ergò *Nos*, præviâ Scripturarum lampade certiora docti, quique ex flebili illa Protoplastorum prævaricatione, veluti facerrimâ quadam radice nil nisi tristes calamitatum sentes, pungentesque omne genus spinas provenire posse, certi sumus, non faceremus? *Nos* siquidem cum Orientali illo Hierophyfico Iobo inter lacrimas singultusque (c. 7, 1.) idemtidem quæ-

ritamur: *Militia est vita hominis super terrâ, & sicut dies merce-*
narii, dies ejus! Imò *Siracida* (ex versione Vatabli, c. 40, 1. seqq.)
 aureolum illud: *Molestia magna cuique homini destinata est, &*
grave jugum posteris Adam, jam inde à die, quo utero ma-
tris emerferunt, usq; ad eum, quo communi omnium matre
conduntur, quotidie cum gemitu dolorisque significatione
usurpamus. Utut autem præ ceteris, uti vidimus, animanti-
 bus, *Homo* miser afflictusqve sit, tamen adhuc præ ceteris
 hominibus *Christiano homini* afflictio familiaris maximè, &
 quasi propria est: nam juxta effatum Paullinum 2. Tim. 3, 12,
Omnes qui volent pie vivere in Christo Jesu, persecutionem pati-
entur: Si qui verò in Christianis præ ceteris cruce calamitati-
 busq; premuntur, profectò *Vidua* sunt. Qvodnâ enim, Bone Deo!
 illas non exercet infortuniū? quippe omne, qvòd *creature*, qvòd
homini, qvòd *Christiano*, qvòdq; *Vidua* specialiter debetur, in eam
 unam sese velut exonerat; atqve uti *animalia* multum, *homi-*
nes plus, *Christiani* plurimum, ita *Christiane vidua* plus pluri-
 mo adversitatum atqve ærumnarum sustinent. Cumqve ta-
 lis, *Christiana* scil. *Vidua*, & *Nostra* hæc, cui nunc, CIVES
 OPTIMI, exequias ire, sententia est, exiterit, non alia ipsius,
 atqve aliarum conditio esse potuit. Quid enim illa malorum
 non perpeffa est! imò qvotiens sub imposito sibi graviore mo-
 lestiarum fasce reptavit potius, quam justis passibus incessit!
 Non tamen unqvam, id qvòd *Christianam* præcipuè de-
 cebat, in creperis rebus despondit animum, qvin masculè
 potius adversis semper adversum eundo, purgatorium salu-
 taremque crucis ignem patienter & cum gaudio pertulit. Re-
 ctè enim *Chrysostomus* Sermone in Paralyticum, per tectum
 demissum: κατὰ πρὸς χρυσοῦ χάρις εἰς χανευτήριον εὐβαλὸν χρυσοῦ,
 μέχρη πᾶσα ἵππερι βρασιμῶν ἔδωκε τῷ πνεύματι, ἕως ἂν ἰδῆ γενόμενον
 καθαρῶπερον. ἔτω δὲ καὶ ὁ θεὸς μέχρη πᾶσα πρὸς τῶν ἀνθρώπων ψυ-

χὰς ἀφίχον ἐξετάζει ἐν δαυοῖς, ἕως ἂν γίνωνται καθαῖραι καὶ διαδῆς,
καὶ πολλὴν δόξο τῆς βασινῆς ταύτης τὴν ὠφέλειαν καρπωσόμεναι.
Quem admodum, cum in constatoriam fornacem aurifex aurum in-
jecerit, tamdiu illud examinari sinit, quousq̄ purius viderit evasis-
se: ita quoq̄ Deus tamdiu hominum animas probari malis permit-
tit, quousq̄ pure fiant & splendide, multamq̄ ex illa exploratione
utilitatem perceperint. Sed ut non tantum de cruce patientiaq̄,
verum de natalibus **VIDUÆ NOSTRÆ MATRONÆ**, aliisque
relatu necessariis, in præsens quid moneamus; Illa ipsa Annō
hujus seculi decimō, dieque Bartholomæo sacrâ, *KilonI*, ob
mercimonia celebri tunc, nunc verò ob inibi non ita pridem
erectam Academiam celeberrimo Holsatiæ opido, parenti-
bus honestissimis in lucem edita est. *Patens* ipsi fuit Vir No-
biliss. Excellentiss. atq̄e Experientiss. Dn. **MATTHÆUS**
BACMEISTERUS, Philos. & Med. D. celeberrimus, Lunebur-
gensis civitatis Physicus Laudatiss., & Illustrissimi Principis
AUGUSTI, Ducis Saxo-Lavvenb. Archiater quondam Gravissi-
mō; *Mater* verò, uti natalium splendore, ita virtutū decore præ-
cipua Matrōna, **SOPHIA Kellermanns** / Viri Nobilissimi
Ampliss. Prudentissimiq̄; Dn. **JOHANNIS KELLERMANNI**,
COS. Rostoch. de Republ. optimè olim meriti F. *Avum pater-*
num nacta est Virum Maximè Reverend. atq̄; Excellentiss. Dn.
LUCAM BACMEISTERUM, SS. Theol. D. ejusdemque Prof.
Pastorem & Superintend. de Academiâ & Ecclesiâ Rostoch. per
iplos 46. annos præclarissimè meritum. *Aviam verò pater-*
nam, Lectissimam, omniq̄e laude cumulatissimâ Feminam,
JOHANNAM Bordingis / Viri Nobiliss. Excellentiss. ac Ex-
perientiss. Dn. **JACOBI BORDINGI**, Philos. & Med. D. in A-
cad Rostochiensî & Hafniensî Professoris quondā Famigeratiss.
& Illustrissimi Principis Meckl. Dn. **HENRICI** pariter, atq̄; Reg.
Maj. Dan. **CHRISTIANI III.** Gloriosissimæ recordationis, Ar-

'chiatři felicissimi F. *Proavum paternum* agnovit Virum Spectatiff. atqve Integerr. Dn. JOHANNEM BACMEISTERUM, Civem Luneburgensem Primarium. *Proaviam paternam*, ANNAM **Lubbings** / Luneburgi ex honestiff. parentibus profatam, omnigenisqve virtutibus ornatiff. Feminam. *Avum Maternum*, uti jam antè innuimus, sortita est Virum Nobiliff. Ampliff. atqve Prudentiff. Dn. JOHANNEM **Kellermann** / Reipubl. Rostoch. COS. qvondam Graviffimum; *Aviam verò maternam*, DOROTHEAM **Jüngelings** / Monetarii qvondam Ducalis, & in opido **Sadebusch** habitantis F. optimam. Hisce Parentibus Majoribusqve qvàm laudatiffimis *piè functa Nostra* cùm foret progenita, postmodū etiā, ceu in peccati originalis sordibus concepta, mediante lavacro baptismali regenerita, novaqve Civis, gratiæ seu N. T. foederi, adscripta est. Ex quo sanè tempore à Chariff. ejus Parentibus nihil eorum, qvæ ad liberalem ipsius ceterorumqve liberorum educationem, & ad pietatis, Virtutumqve Oeconomicarum, castitatis etiam, atq; pudoris virginalis commendationem, à teneris ungviculis facerent, fuit intermissum. Cùm autem inter ejusmodi Virtutum exercitia A. O. R. 1626. Parens Optimus, tuncqve temporis 46. annos natus, obiisset, biennio post, Anno nimirum 1628. *Functa nostra* jam duodeviginti annorum Virgo, singulari prorsus divinâ providentiâ Viro Pl. Rev. & Clar. Dn. M. CONRADO HUSWEDELIO, ad S. Georg. hic Rostochii Pastori vigilantissimo, in matrimoniū locata est: Qvòd ipsum, ut ut volente ita summo Numine diuturnum minimè, & 7. solùm annorum fuerit, brevitatem tamen suam constantissimò Conjugum amore, & sex liberorum procreatione abundè compensavit. Sed, ut variat fortuna vices, ita duo filii totidemqve filia, simul nati ac renati sunt, mundo valedicentes, pro brevi gaudio tenacem luctum Suis reliquerunt. Qui

sub

EA

tamen

tamen in spem solatiumqve, Matris inprimis suæ, (nam Pater jam Anno 1635, festinò pede ad astra se contulit) superabat *filius*, MATTHÆUS, is adhucdum per D. G. superstes, auxiliante Numine, jam per tria, & quod excurrit, lustra, V. D. fidelissimum Præconem, & primò quidem in *Tulendorfensi*, nunc verò *Peischoviensi* Ecclesia, agit, atqve ex lectissimâ conjugē ANNA MARGARETA OTTOMANNIA, 10. liberos numerat. *Filia* autem residua, vigesimâ sextâ post B. Parentis obitum septimanâ in lucem edita, adeoque posthuma, ANNA nomine, Viro Spectatiss. & Integerr. *Johanni Krüger* / Mercatori Boizenburgensi nupta, eundem 8. liberis parentem fecit, quorum tamen sex, duobus modò adhuc superstibus, unâ cum matre suâ jam ante triennium è vivis evocati sunt. Hoc igitur, uti diximus, modò, Viduarum numerum adaugens *Nostra*, per aliquot annos turturis instar defunctum Comparem suum decenter luxit, donec is, qui in Tartara detrusos reducere, mortiqve addictos in vitam revocare, Omnipotens valet, malis his medicinam faceret. Anno enim 1637. Vir plur. Rever. atqve Clariss. Dn. M. JOACH. SCHRÖDERUS, Past. ad S. Georgii, dum viveret, Vigilantiss., optimeqve de Ecclesiâ meritis, Ipsam sibi tori sociam adsciscendo, perpeffum prius damnum feliciter sarfit, secundumqve hoc conjugium, tum propter diuturniorem XL. annorum moram, singularemqve Conjugum concordiam, tum etiam numerosiore prolem, singulare prorsus, vereqve secundum extitit. *Prolem* autem quod attinet, 4. filios, & 5. filias divina bonitas Parentibus largita est, & quidem *Primogenitus filius* JOACHIMUS, optimus Parentis sui in Officio Sacerdotali æmulus, Anno 1661. primùm Pastor *Slemminensis* in Pomerania electus, & postmodum ab Illustriss. Principe Meckl. DN. GUSTAVO ADOLPHO, Dn. nostro Clementissimo, Anno 1666, Pastor

Neo

NeoKaldensis vocatus est, tandem verò, idque Anno 1671. idem
Celliss. Princeps ipsum, propter insignem in concionando
gratiam, *Præpositum Dargunensis & NeoKaldensis Circuli*, gra-
tiosissimè constituit, & in signum clementissimi affectus, quo-
tiens *Dargunum* concessit, eò ipsum, ad concionem sibi in arce
habendam, NeoKaldia evocavit. Hic ex uxore suâ, feminâ lau-
datissimâ, MARIA ELISAB. *Kahlen* / 4. filiis, JOACHIMO
GEORGIO, GUSTAVO HERMANNO jam fatis functo,
PHILIPPO CHRISTOPHORO, & GUSTAVO ADOLPHO:
duabus item filiabus, SOPHIA nempe, & DOROTHEA MA-
RIA susceptis, iisdem matrem suam nepotum neptiumque
aviam constituit. *Primogenita* ex hoc conjugio *filia*, DORO-
THEA, Viro Pl. Rev. & Clar. Dn. JOHANNI MOLLI, Past.
Goldbergensi, & Ecclesiarum Præfecturæ Goldbergensis &
Dobbertinensis Præposito, feliciter nupsit, exque illâ B. Nostra
2. neptes, CLARAM scil. EVAM, & ANNAM SOPHIAM, quæ
tamè jam excessit, unumq; nepotè, Avo atq; Avunculo cogno-
minem, JOACHIMUM, osculata est. *Secunda filia* ELISABETA,
primum Musico Instrumentali, JOH. ERNESTO ARMERDIN-
GIO copulata, cum marito suo in *Scaniam* habitatum conces-
sit, ipsique 7. filios, JOACHIMUM, CONRADUM, JOHAN-
NEM, CHRISTIANUM, ALBERTUM, ERNESTUM &
MATTHÆUM, unamque filiam EVAM enixa est; verum
mortuò virò reversa, exactisque in paternis ædibus viduitatis
annis aliquot, alii, & quidem Civi & cerevisiario Ribnizensi,
MICHAELI *Köhnen* / matrimonii fidem dedit. *Filius se-*
cundus, PETRUS, *Typographus Parchimensis*, cum optimâ Uxo-
re, ANNA *Schmalbachen* / Nostram unius, ejusque in
partu extincti, nepotis, duarumque Neptium, EVÆ scil. & il-
lorum, quæ in lucem sine lucis usurâ edita est, Aviam effecit.
Tertius filius, CHRISTIANUS, in infantili ætate, *Tertia* etiam

100 1/2

filia

filia EVA, 17. annorum Virguncula, turbato naturæ ordine, ante Parentes, quos sequi spes erat, elati sunt. *Quarta filia*, SOPHIA, Viro Pl. Rev. atque Clariss. Dn. M. JOHANNI MAURICIO POLZIO, Past. ad S. Georgii & S. Johannis vigilantiss. desponsata, 7. liberos suos, videl. JOHANNEM, jam mortuum, JOH. JOACHIMUM, MATTHÆUM DIETERICUM, DOROTHEAM-CATHARINAM, SOPHIAM itidem extinctam, CATHARINAM & SOPH. ELISABETAM, atque adeo 3. nepotes, & 4. neptes Matri, vel, si mavis, Avia adduxit. *Quartus filius*, JOHANNES, à Sereniss. Principe ac Dominâ, Dn. SOPHIA AGNES, Principe nostra Clementissimâ, A. C. 1674. ad Pastoratum *Baumgartensem* clementissimè vocatus, & tam vitæ integritate, quàm doctrinæ puritate, inque officio fidelitate, Deo, Principi, Ecclesiæque suæ charissimus, per biennium illud & sex menses illos, quibus Ecclesiastes vixit, cum dilectissimâ Conjuge, MARGARETA *Darenhorsten* / unum filium, JOH. GEORGIUM, paullo post parentem, & ipsum mortuum, unamque filiam, SOPH. AGNES adhuc viventem, lucratus est. *Ultima secundi hujus conjugii filia*, in utero matris extincta, nomen non habet. Atque sic *pie defuncta nostra* XV. liberos Mater, & XLVII. nepotum neptiumque Avia per Dei clementem gratiam audivit, reque ipsa benedictionem divinam, in Psalmo 128. Deum reverentibus promissam, summo cum prolubio experta est. Ceterum, quod vitam ipsius Christianissimè traductam attinet, vix opus verbis hic est, cum rerum testimonia abundè adsint. Quis enim nescit, Ipsam Dei, verbique divini fuisse amantissimam? certè vitæ sanctitati, ad fidem suam demonstrandam, quantum in hac mortalitate licet, semper incubuit, cumque

propter caussarium corpusculum publicè nequirit, doni
suz privatimqve S. Domini Corna sapius refecta est. De
Ipsius in cruce patienti constantiâ, jam supra quid scripsi-
mus, hæcque etiam à primis annis perquam ipsi, varias pro-
pter afflictiones, fuit necessaria. Nam præterquam quòd in
tenellâ ætate ob affectas vires plerumqve decubuerit, pa-
tientia ipsius eo ipso quoque exercebatur, quòd primus mari-
tus infirmissima valetudinis foret, & tempore maximi
illius belli, quo per 30. annos Germania miserimè vexata
est, plurima & ipsi miseræ tolerandæ fuerint. Tunc enim
in S. Georgii, ante belli ruinam cultissimò Suburbio, habi-
tabat: Sed, ecce, opinione celerius omnia omnisqve e-
jus domus Casariano milite replebantur, ita, ut fugâ sibi
consultura, inter intentatas hostium hastas Urbem cum
marito suo peteret, & maritus, lectâ in cœmeterio S.
Johanni uxore, cum eodem, seu summo vitæ periculo ad
Ecclesiam suam confestim recurreret. Quàm autem ibi
ferro flammisque miserè fœdabantur omnia! & ne quid
malis tunc deforet, tristissimi hi conjuges suis ipsi oculis
elegantissimam suam pastoraalem domum, nitidissimum
Georgianum Templum, omnesqve prædicti suburbii do-
mos crepitantibus flammis exuri, coràm intuebantur, ita
ut consternatio hæc marito, jam antea lapsantibus viribus
afflictissimo, celerioris, ut facile etiam conjectu est, mor-
tis, præsens causa fuerit. Quid postmodum, durante
viduitate, & præprimis per XVI. illos annos, quibus
posterior maritus cum morbo suo Chronico, exquisitissi-
misqve capitis doloribus fuit colluctatus, vel curarum, vel
laborum & molestiarum ipsam manserit, nemo facile lin-
gvâ suâ, nedum calamò suo, expediverit. Ista autem omnia
incredibili tolerantia, amore conjugali absinthium hoc

in saccharo suo ubertim incrustante, fortiter exantlavit. Accessit dein omnem fidem ferme superans in proprio corpore pusculo sapius numero percepta anxietas, quæ oneri carceris, quæ illam sibi ipsi, proh dolor! indefinenter statuebat, donec 14. si rectè memini, ante beatum ipsius obitum diebus, vis morbi, dolorumque vehementia, vel mille Symptomatum, & nunc ardente febris, nunc tortore calculo, nunc Lipothymiâ, nunc Anginâ, nunc Pleuritide, succenturiantibus, illam, quæ aliàs jam præter cutem & ossa nil erat, undique impeterent. Sed & hanc ultimam sui oppugnationem *Nostra* constanti Christianoque planè peccatore sustinuit. Cumque dilectissimi sui Confessionarii, Viri Pl. Rev. atque Clariss. Dn. M. LUDOVICI BARCLAJI, Archidiaconi Mariani, ex cujus manu ante octiduum sanctissimum illud Corporis & Sangvinis Dominici viaticum devotissimè acceperat, præsentiam semel adhuc expeteret, cum illo, sine mora comparente, multis ex verbo divino collocuta est. Nec minùs Charissimus ipsius Gener, Pl. Reverend. & Clariss. Dn. M. POLZIUS, in cujus ædibus post beatum ultimi mariti excessum maximam partem se continuit, in ipsâ solaminibus ex Scriptura Sacra desumptis jugiter fulciendâ, oppidò quàm fuit sollicitus, pro quo etiam & pluribus aliis Socru præstitis officiis, ipsa illum cum conjugè seu filia SOPHIA, præviâ gratiarum actione, largissimâ benedictione impertiit. Quin & unicum suum, eoque nomine dilectissimum Dominum Fratrem, Virum Nobilissimum Excellentiss. atque Experientiss. Dn. D. JOHANNEM BACMEISTERUM, Med. & Sup. Math. Prof. Publ. Fac. Med. Seniore & p. t. Decanum, Dn. Collegam & Compatrem nostrum Honoratissimum sapiculè apud Germanam suam invisentem, non rarò valedictorius suis

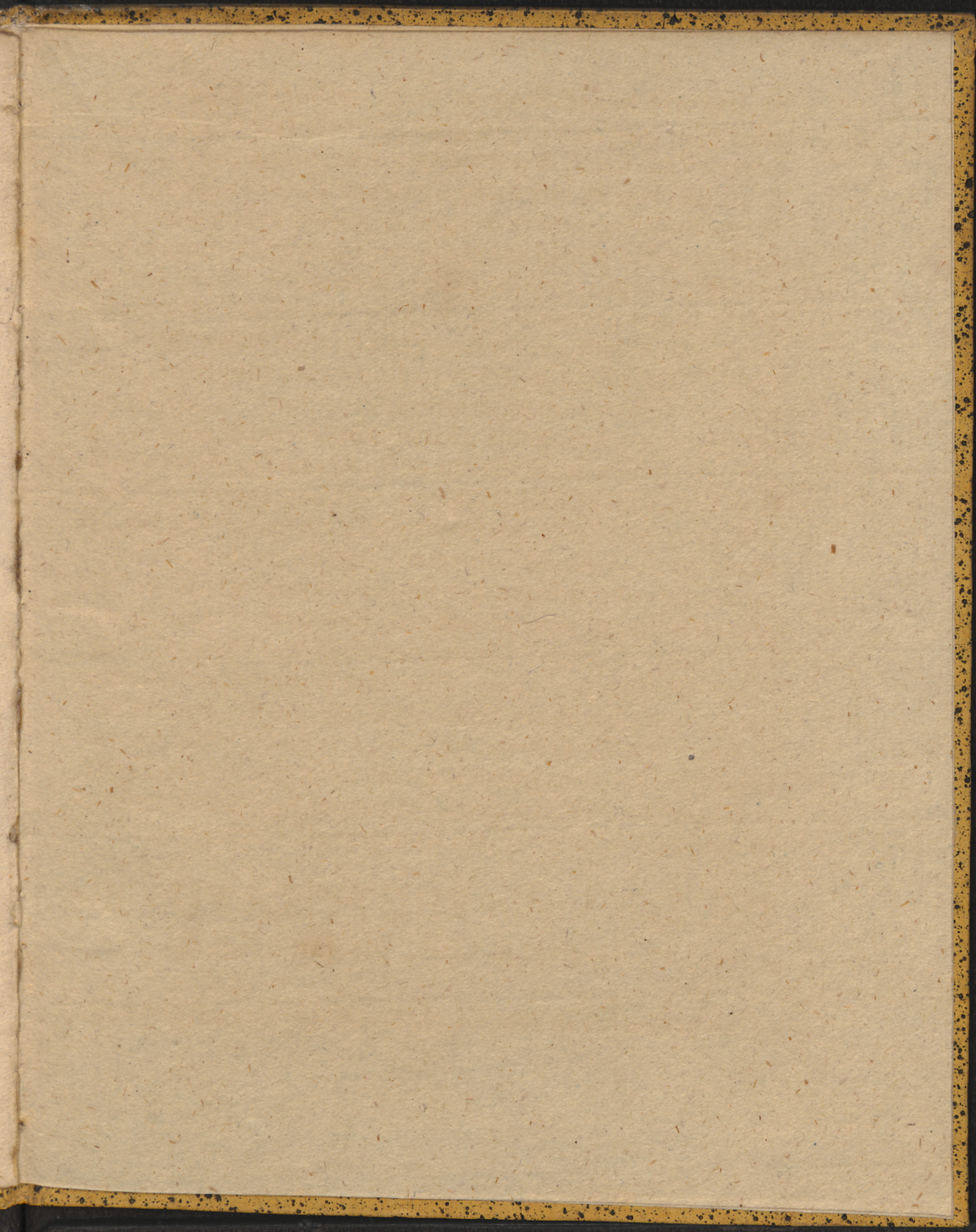
mul.

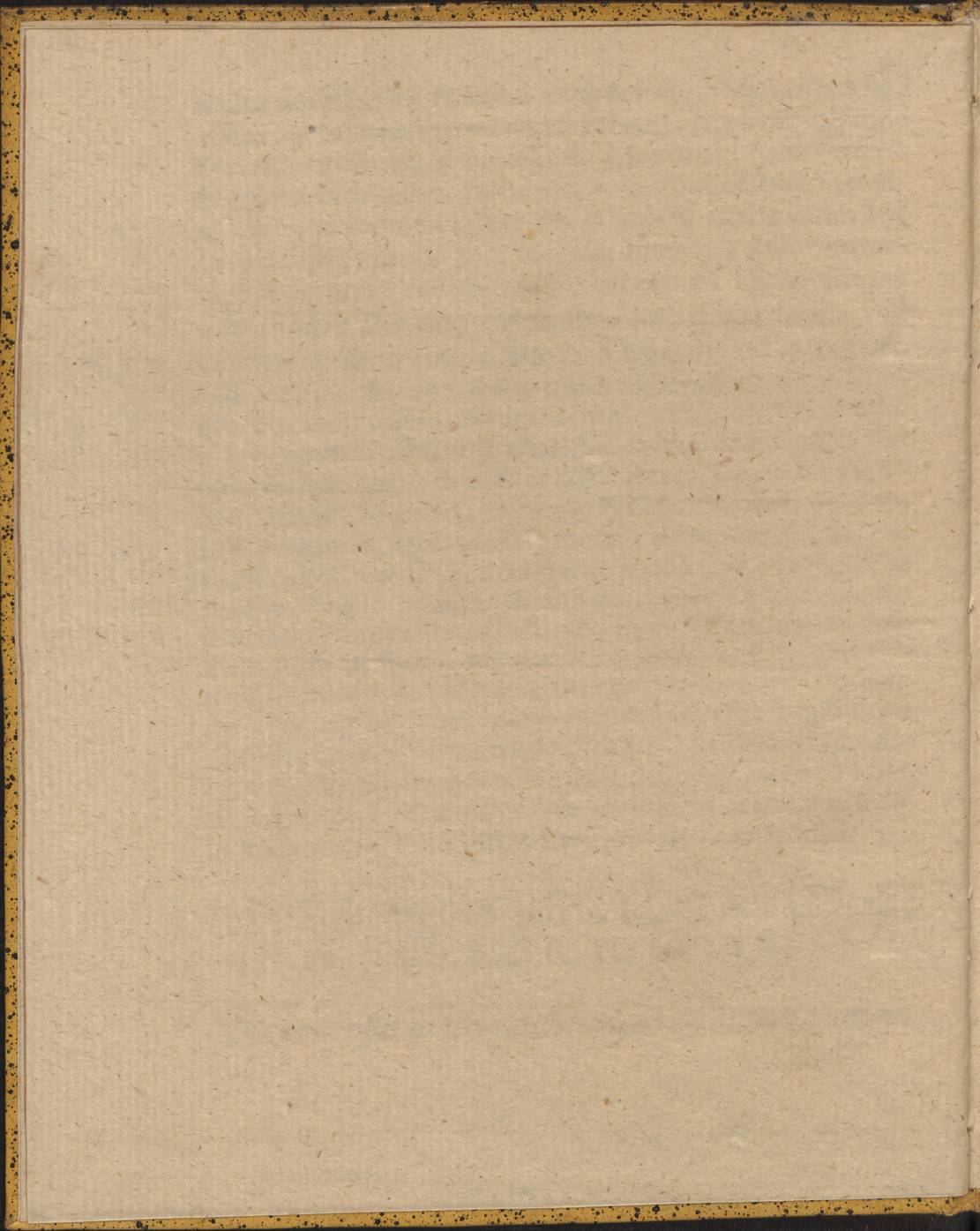
multamque benedictionem exoptantibus sermonibus ita
affecit, ut is, quæ Viri pietas est, obortis lacrimis, abunde
fleyerit: cui sanè, & omnibus, Matronam hanc acerbè
flentibus, Nos in hoc luctu Spiritum Consolatorem, mul-
tamque multi gaudii materiam ex animo apprecamur. Sed
quid de ipsius paullò ante mortem inter ipsa dolorum tor-
menta percepto cœlesti gaudio dicemus? Quàm intimè
quæso inque Domino cœlestissima hæc anima lætata est!
Omnes siquidem circumstantes ad laudem DEI exhortans,
Psalms Davidicos 96. & 103. ordine, quàm longi sunt, sum-
ma cum audientium admiratione recensuit. Cumque de-
inceps omnes & singulos charissimos liberos præsentis sibi
optaret, peculiari tabellarius ad Pl. Rever. Dn. MATTHÆ-
UM HUSWEDELIUM, Pastorem Petschoviensem, qui, ceu
urbi proximus, citò adesse poterat, ablegatus est, cui, ut
venit, parili omninò, uti ceteris, modò, valedixit, ita ut
tandem speque fideque plenissima, anno ætatis 70. die
præterlapsi anni 1679 penultimò, horaque 10. matut. ani-
mam suam in sinum Abrahæ deportandam, Jesu Servato-
ri suo tradiderit. Cùm igitur tam piæ tamque Christia-
næ Civis nostræ funus hodie deducendum sit, Amplissima-
que ejus familia Vestrum quoque, CIVES OPTIMI, hono-
rificam præsentiam quàm maximè desideret, iccirco agite,
& frequentes, vestramque ipsorummet mortalitatem sedu-
lò meditantes, illam ipsam haut gravatè comitamini.

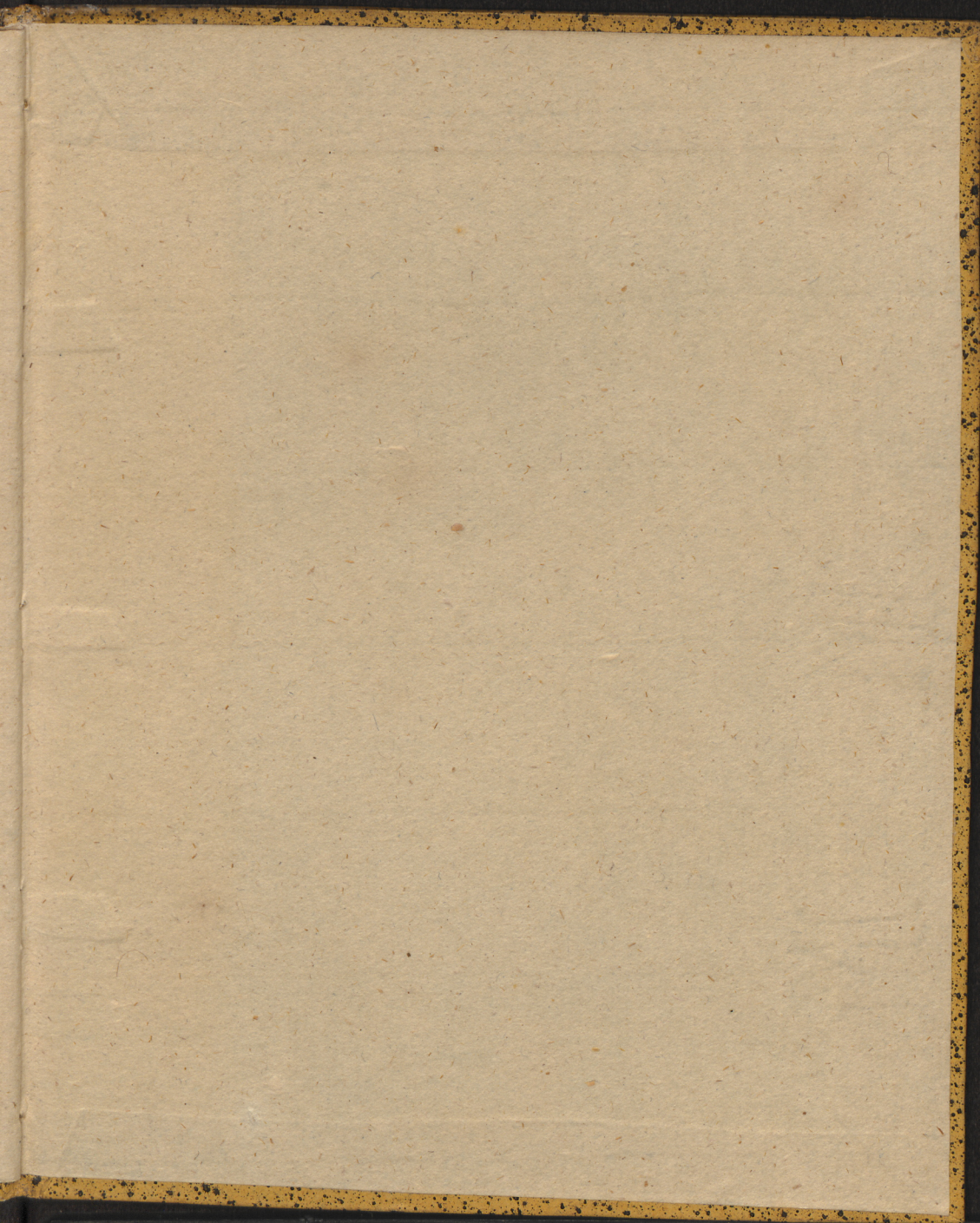
P.P. Sub Sigillo RECTORATUS die
20. Januar. A.O.R. clò lcc LXXX.

Conventus fiet in templo Mariano ad horam primam.

Jun

si in saccharo suo ubertim incrustante
cessit deum omnem fidem ferme si
pusculo sapius numero percepta a
cerique illam sibi ipsi, proh dolor
donec 14. si recte memini, ante
diebus, vis morbi, dolorumque vel
ptomatibus, & nunc ardente febr
nunc Lipothymiâ, nunc Anginâ,
centuriantibus, illam, quæ aliâs ja
nil erat, undique impeterent. Se
oppugnationem *Nostra* constanti
ctore sustinuit. Cumque dilectis
Viri Pl. Rev. atque Clariss. Dn. M. I
Archidiaconi Mariani, ex cujus ma
ctissimum illud Corporis & Sangvi
devotissimè acceperat, præsentiam
cum illo, sine mora comparente,
collocuta est. Nec minùs Charissi
Reverend. & Clariss. Dn. M. POI
post beatum ultimi mariti excessum
continuit, in ipsâ solaminibus ex S
ptis jugiter fulciendâ, oppidò quàm
etiam & pluribus aliis Socru præ
cum conjuge seu filia SOPHIA, præ
largissimâ benedictione impertiit.
eoque nomine dilectissimum Dom
Nobilissimum Excellentiss. atque E
HANNEM BACMEISTERUM, Me
Publ. Fac. Med. Seniore & p. t. Dec
& Compatrem nostrum Honoratiss
Germanam suam invisentem, non

antlayit. Ac
proprio cor
tae oneri car
er statuebat,
ius obitum,
el mille Sym
ore calculo,
aritide, suc
tem & ossa
ultimam sui
ve planè pe
fessionarii,
BARCLAJI,
iduum san
ci viaticum
c expeteret,
erbo divino
Gener, Pl.
jus ædibus
a partem se
cra desum
s, pro quo
ipsa illum
um actione,
cum suum,
em, Virum
Dn. D. JO
Math. Prof.
Collegam
culè apud
storius suis

mul

